

Een leesbare brief

Evangelisatie in het dagelijks leven

Introductie

In Mattheus 5:13a zegt de Heere Jezus tegen Zijn discipelen: 'Gij zijt het zout der aarde'. Zout heeft bijzondere eigenschappen: het is bederfwerend én smaakmakend. Het is de roeping van een christen om, zoals zout het bederf tegengaat, in de wereld het bederf tegen te gaan en mensen te behoeden voor het verderf. Zout brengt voedsel ook op smaak. Zo is het eveneens de taak van een christen om door wandel en handel het leven op aarde aangenaam te maken en anderen bekend te maken met het Evangelie.

Maar hoe?

Paulus schrijft in 2 Korinthe 3:3 over een leesbare brief van Christus. Bekend en gelezen door alle mensen. Maar wat moet je zeggen als mensen vragen stellen over het geloof? Moet je niet veel meer door je daden getuigen? Waarom zou je eigenlijk evangeliseren? Is dat niet een taak voor evangelisten, predikanten en andere ambtsdragers? Dit is slechts een greep uit de vragen die we kunnen hebben als we nadenken over evangelisatie. Met deze brochure willen we een aantal praktische handvatten aanreiken over evangelisatie. Niet allesomvattend, maar richtinggevend.

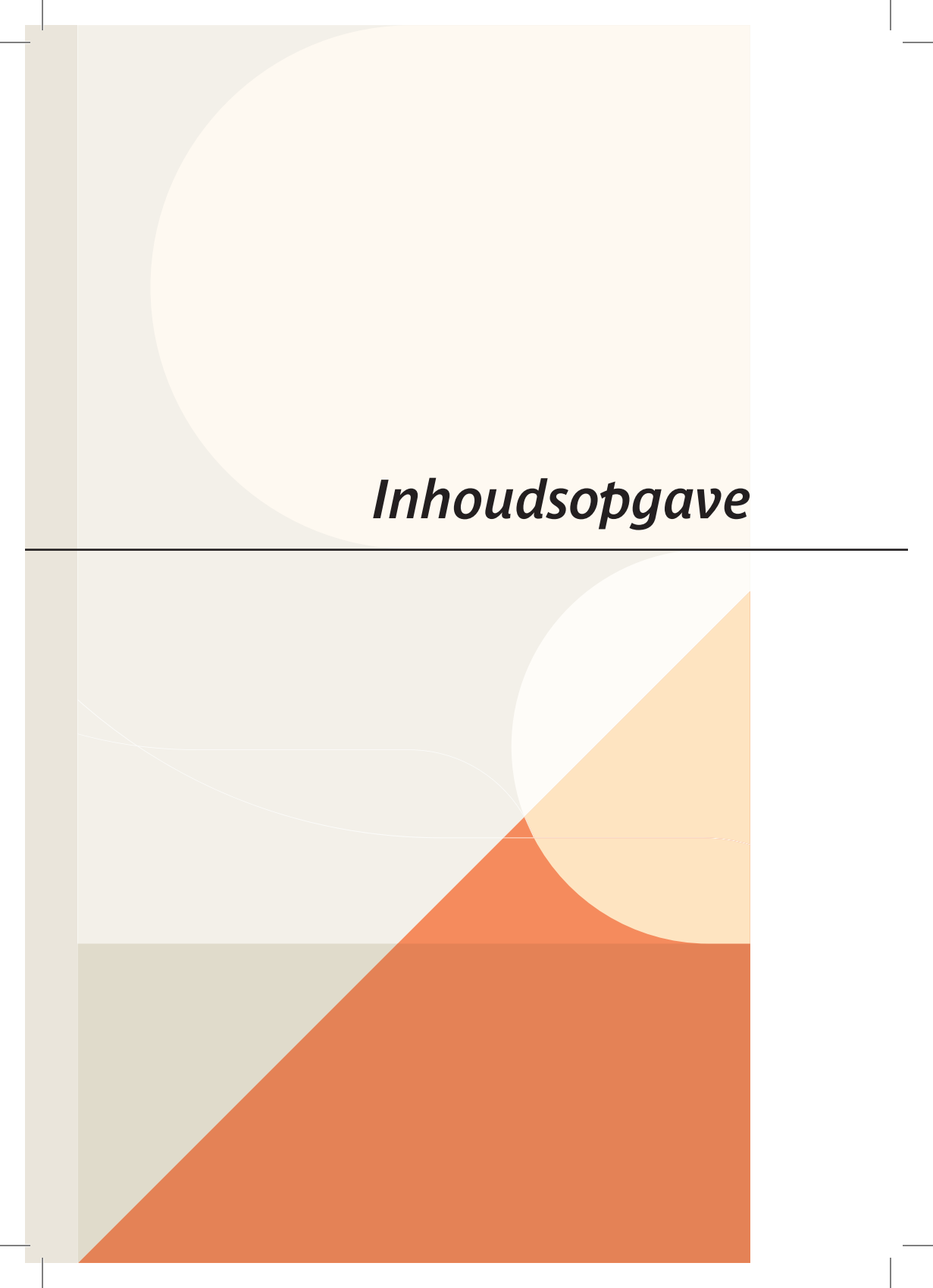
Doel

Het doel van deze brochure is het ondersteunen van gemeenteleden bij het uitdragen van Gods Woord in het leven van alledag in de eigen omgeving, en van vrijwilligers die zich inzetten voor het evangelisatiewerk vanuit gemeenten en evangelisatieposten. De brochure beslaat verschillende thema's. Hoofdstuk 1 en 2 bieden bezinning over de Bijbelse opdracht voor evangelisatie. Hoofdstuk 3 geeft een korte beschrijving van de context waarin evangelisatie plaatsvindt. De hoofdstukken 4, 5, en 6 gaan in op de vraag hoe je Gods Woord door kunt geven: houding, boodschap en gesprek. Tot slot staat er in hoofdstuk 7 een handreiking voor Bijbellezen met buitenkerkelijken.

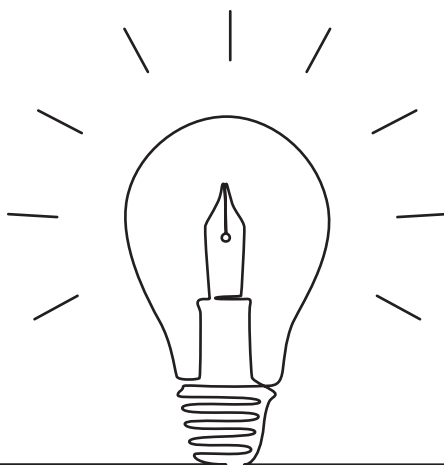
In Lukas 14 vertelt de Heere Jezus een gelijkenis over het grote avondmaal die Hij besluit met de opdracht van de heer aan zijn dienstknecht: 'Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde.' Vanuit EVGG zien we ernaar uit dat het verlangen van de Heere naar een vol huis ook het verlangen van onze gemeenten zal zijn en dat deze brochure daarin dienstbaar mag zijn.

Woerden, maart 2025

Evangelisatie Gereformeerde Gemeenten

Inhoudsopgave

Introductie	3
1. Evangeliseren: opdracht voor de kerk.....	6
2. Evangeliseren: getuigen in de Bijbel.....	10
3. Evangeliseren: contextualisatie	14
4. Evangeliseren: houding	16
5. Evangeliseren: boodschap	22
6. Evangeliseren: gesprek.....	30
7. Evangeliseren: Bijbellezen	34
Meer informatie en contact	38

1. Evangeliseren: opdracht voor de kerk

In zondag 21 van de Heidelbergse Catechismus wordt gevraagd wat wij geloven van de heilige algemene christelijke kerk.

HC zondag 21 - vraag 54

Wat gelooft gij van de heilige algemene Christelijke Kerk?

Dat de Zone Gods uit het ganse menselijke geslacht zich een gemeente, tot het eeuwige leven uitverkoren, door Zijn Geest en Woord, in enigheid des waren geloofs, van den beginne der wereld tot aan het einde, vergadert, beschermt en onderhoudt; en dat ik daarvan een levend lidmaat ben, en eeuwig zal blijven.

God heeft heel de wereld geschapen. Hij is de Schepper en Onderhouder van alle mensen en Hij heeft er recht op om door iedereen gediend te worden. Alle mensen, zowel binnen als buiten de kerk, zijn zondaren die God van nature niet kennen. Toch roept God door Christus, zolang de wereld bestaat, uit die hele zondige mensheid een gemeente bijeen die Hem zal dienen. Die gemeente zal dus bestaan uit zowel mensen die binnen de kerk geboren zijn, als uit mensen die nu nog niet bij de christelijke gemeente horen. Hoe worden die laatsten bereikt?

Opdracht: verkondiging en eenheid

Daarover lezen we in de Bijbel. In het hogepriesterlijk gebed bidt Christus tot Zijn Vader: 'Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb Ik hen ook in de wereld gezonden. En Ik heilige Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid. En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen een zijn, gelijkterwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt' (Joh. 17: 18-21). In dit gedeelte lezen we een tweeledige taak voor de kerk: woordverkondiging en (onderlinge) eenheid.

Beiden hebben als doel dat de wereld zal geloven dat God Zijn Zoon Jezus gezonden heeft. Ook in Mattheus 28 en Lukas 24 lezen we hierover. In deze hoofdstukken geeft Christus Zijn kerk de opdracht om uit te gaan en alle volken het Evangelie te verkondigen; om Hem bekend te maken in de wereld.

Opdracht: verantwoordelijkheid

Gods handelen mogen we dus niet losmaken van de roeping voor de gemeente. Dat betekent aan de ene kant dat we niet mogen denken dat de zaligheid van zondaren van ons afhankelijk is; God zendt en God roept. Maar aan de andere kant past een lijdelijke of afwachtende houding ons zeker niet. De kerk heeft hierin een grote verantwoordelijkheid. God wil in het bijeenbrengen van de uitverkorenen de gemeente inschakelen. Opdat uiteindelijk, door Zijn genade, een grote menigte van mensen uit alle volken Hem zal dienen (Openb. 7:9).

Opdracht: goed getuigenis

Evangeliseren is dus niet een nieuw idee of een aardigheidje voor hobbyisten. Het is een dure roeping die ons allen aangaat. Wat we ontvangen hebben, mogen we weer doorgeven. Wat als mannen als Willibrord en Bonifatius niet bereid waren geweest om alles op te geven om de Bijbelse boodschap naar Nederland te brengen?

De kerk wordt geroepen een goed getuigenis te geven, een richtingwijzer te zijn naar Christus. Als een stad op een berg. Zoals we lezen over de eerste christelijke gemeente in Jeruzalem: 'En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen; En zij verkochten hun goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had. En dagelijks eendrachtelijk in den tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten; En prezen God, en hadden genade bij het ganse volk. En de Heere deed dagelijks tot de Gemeente, die zalig werden' (Hand. 2:44-47).

Maar niet alleen in Jeruzalem. Ook in Thessalonica had de gemeente een voorbeeldfunctie: 'Alzo dat gij voorbeelden geworden zijt al den gelovigen in Macedonië en Achaje. Want van u is het Woord des Heeren luidbaar geworden niet alleen in Macedonië en Achaje; maar ook in alle plaatsen is uw geloof, dat gij op God hebt, uitgegaan, zodat wij niet van node hebben, iets daarvan te spreken' (1 Thes. 1:7-8).

Deze twee voorbeelden stellen ons voor een aantal indringende vragen: Wat gaat er van onze gemeente uit? Hoe staat onze gemeente bekend in de buurt? Zien de mensen in de wijk van de kerk aan ons hoe goed het is om de Heere te dienen? En onze burens of collega's?

'Want van u is het Woord des Heeren luidbaar geworden niet alleen in Macedonië en Achaje; maar ook in alle plaatsen is uw geloof, dat gij op God hebt, uitgegaan.'

2. Evangeliseren: getuigen in de Bijbel

In het vorige hoofdstuk hebben we nagedacht over de roeping voor de gemeente. Als kerk hebben we een grote verantwoordelijkheid en taak als het gaat over evangelieverkondiging in onze omgeving. Wat we ontvangen hebben, mogen we weer doorgeven. Zowel in het Oude als het Nieuwe Testament gebruikte God hiervoor de getuigenissen van de gelovigen.

En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden (Gal. 3:8).

Getuigen - Oude Testament

God verkiest een gemeente uit heel de mensheid en gebruikt hiervoor het getuigenis van Zijn volk. Dat is een rode lijn die telkens weer terugkomt in de Bijbel. In het Oude Testament is Gods verlossing vooral gericht op het volk Israël. Maar als Abraham geroepen wordt, dan krijgt hij de belofte dat zijn Zaad tot zegen zal zijn voor alle volken. Ook in Jesaja wordt gesproken over het heil dat Israël zal brengen tot de volken. De rol van Gods volk in de verlossing voor alle volken wordt in het Oude Testament al zichtbaar in een aantal geschiedenissen. Bijvoorbeeld in de geschiedenis van Naäman de Syriër, die door zijn dienstmeisje de God van Israël gaat dienen. En in Ruth, die door haar schoonmoeder de God van Israël leert kennen.

Getuigen - Nieuwe Testament

In het Nieuwe Testament lezen we dat God Zijn Zoon zond, om verlossing te brengen voor al de volken (Luk. 2:31). Johannes kwam als een getuigenis, om van het Licht te getuigen (Joh. 1:7,8). Tijdens Zijn leven getuigt Christus met woorden en daden. Hij getuigt tot Israël, maar ook tot degenen die buiten het volk staan zoals de Samaritaanse vrouw (Joh. 4) en de Kananese vrouw (Mat. 15). Hij getuigt niet alleen Zelf, maar zendt ook Zijn volgelingen uit om van

Hem te getuigen (Luk. 10). Nadat Jezus gestorven is en weer is opgestaan, geeft Hij aan Zijn apostelen de opdracht om uit te gaan en om van Hem te getuigen. Na de uitstorting van de Heilige Geest gebeurt dat ook. Petrus getuigt op de Pinksterdag en drieduizend mensen komen tot bekering. De gemeente die ontstaat getuigt door volharding, eensgezindheid, verheuging en eenvoudigheid van het hart. Velen komen tot bekering (Hand. 2). Stefanus getuigt voor de Joden die hem ter dood brengen (Hand. 7). En in de vervolging die daarna ontstaat zijn de christenen een getuigenis dat zorgt voor een snelle groei van het aantal gemeenten (Hand. 8:4). Eerst zijn deze getuigenissen vooral gericht tot Joden, maar later ook tot heidenen, van de rijke purperverkoopster Lydia tot de ruwe stokbewaarder en van Simon de tovenaars tot de wijsgeren op de Areopagus. De ene keer wordt het getuigenis van het Evangelie gezegend en komen mensen tot bekering, een andere keer niet. Maar ongeacht het resultaat: evangelisatie is een taak die hoort bij de christelijke gemeente en bij iedere christen. Zoals de apostel Petrus daartoe oproept als hij schrijft: 'Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze' (1 Petr. 3:15).

Bijbelstudie

Lees het Bijbelgedeelte en de samenvatting hieronder. Denk na over de onderstaande vragen of bespreek ze met elkaar in een groep.

Markus 5: 15-20

15 En zij kwamen tot Jezus, en zagen den bezetene zittende, en gekleed, en wel bij zijn verstand, namelijk die het legioen gehad had, en zij werden bevreesd.

16 En die het gezien hadden, vertelden hun, wat den bezetene geschied was, en ook van de zwijnen.

17 En zij begonnen Hem te bidden, dat Hij van hun landpalen wegging.

18 En als Hij in het schip ging, bad Hem degene, die bezeten was geweest, dat hij met Hem mocht zijn.

19 Doch Jezus liet hem dat niet toe, maar zeide tot hem: Ga heen naar uw huis tot de uwen, en boodschap hun, wat grote dingen u de Heere gedaan heeft, en hoe Hij Zich uwer ontfermd heeft.

20 En hij ging heen, en begon te verkondigen in het land van Dekapolis, wat grote dingen hem Jezus gedaan had; en zij verwonderden zich allen.

Als Jezus in Gadara (buiten het Joodse land) komt, ontmoet Hij een man die bezeten is van vele duivelen. Deze man is niet alleen onrein door de duivelen, maar ook door het verkeren tussen de graven. Dit terrein is in de macht van de boze geesten, maar de Heere Jezus gebiedt de duivelen de man met rust te laten en ze kunnen niet anders dan gehoorzamen. Op hun vraag mogen de duivelen bezit nemen van een kudde varkens. De varkens worden door de duivelen gedood in het meer. De varkenshoeders vluchten en ze vertellen overal wat er gebeurd is. Als de dorpelingen komen kijken zien ze tot hun grote verbazing dat de geesteszieke man genezen is. Ze krijgen een nauwkeurig verslag van de ooggetuigen, maar toch zijn ze niet blij. Ze worden bang en smeken de Heere Jezus om weg te gaan. Hij is niet meer welkom. Het verlies van de varkens bracht immers een financiële crisis. De genezen man smeekt de Heere Jezus of hij met Hem mee mag. Maar hij krijgt geen toestemming. De Heere Jezus is niet meer welkom in Gadara, maar deze man krijgt de taak om aan zijn familie en bureu te vertellen wat de Heere gedaan heeft. Zijn getuigenis heeft tot resultaat dat allen zich verwonderen over wat de Heere Jezus gedaan heeft.

1. In dit gedeelte wordt drie keer een getuigenis gegeven: door de duivelen, door de ooggetuigen en door de Gadareense man. Wat zijn overeenkomsten en verschillen tussen deze getuigenissen?

.....

.....

.....

2. Lees nog eens het getuigenis van de Gadareense man, die van Jezus getuigt. Hoe zou uw getuigenis eruitzien? Probeer in eigen woorden weer te geven wat u over Hem zou willen zeggen tot anderen.

.....

.....

.....

3. Jezus vertrekt naar een andere plaats en geeft de Gadareense man de taak om te getuigen. Waarom preekt Jezus niet Zelf in deze omgeving?

.....

.....

.....

4. Hoe werkt God (lees eventueel nog eens hoofdstuk 2)? Wat is de taak van gemeente in het getuigen? Hoe is God daarbij betrokken?

.....

.....

.....

3. Evangeliseren: contextualisatie

Oog voor de wereld van de ander

Wij leven in een post-christelijke cultuur, een cultuur die niet meer christelijk is. In 1958 was nog driekwart van de bevolking lid van een kerk, in 1980 nog 50% en inmiddels is dat percentage nog veel verder gedaald; zo bezocht slechts 13 procent van de Nederlandse bevolking in 2022 minstens eenmaal per maand een kerk. Dit betekent voor velen van ons dat we regelmatig met mensen in aanraking komen die geen lid zijn van een kerk. In de straat, op het werk of ook in de familie.

En dit betekent ook dat steeds minder mensen weten wat het Evangelie inhoudt; ze zijn vreemd of vervreemd van de Bijbelse boodschap van zonde en genade. Evangeliseren betekent dat we deze mensen willen bereiken. Hiervoor zullen we aansluiting moeten zoeken bij onze naasten die van God en Bijbel niet (meer) weten. Daarom is het belangrijk te weten in wat voor een samenleving we leven. Wat beweegt Nederlanders? Welke aanknopingspunten zijn er om het (evangelisatie)gesprek te voeren?

Contextualisatie - Cultuuranalyse

In onze Nederlandse, post-christelijke samenleving zijn een aantal waarden erg belangrijk. De cultuur is erg **ik-gericht**. De moderne Nederlander is vooral met zichzelf bezig, met zijn levensproject dat vooral uit genieten bestaat. Alle denken en handelen wordt gelegd langs de 'meetlat van het eigen ik'. Mensen stellen hun eigen waarheid samen, **gezag is taboe**. Waarden en normen worden wel belangrijk gevonden, maar dan vooral voor de ander. Mensen communiceren steeds meer via **social media** en dat heeft vaak **vluchtige relaties** en oppervlakkigheid tot gevolg. Diepgaande relaties ontbreken steeds vaker en eenzaamheid is een groeiend probleem; zowel onder ouderen als jongeren. De Westerse samenleving wordt ook steeds meer een multiculturele samenleving. Er is een **veelheid aan meningen**, overtuigingen en religies. Al deze opvattingen worden in zekere mate geaccepteerd, maar de waarheid van Gods Woord niet. **Inclusiviteit** staat hoog in het vaandel. Dit schiet overigens vaak door, bijvoorbeeld als het gaat om het genderdebat. Daarbij treedt een intolerantie van de tolerantie aan het licht, die soms venijnige trekken krijgt. Behalve bij gender zien we dat ook bij abortus, waar steeds minder ruimte lijkt te zijn voor een (christelijk) tegengeluid. De inclusieve samenleving lijkt zich daarmee tegen zichzelf te keren, maar het is de vraag of dat door de pleitbezorgers wordt opgemerkt. Tot slot zijn we erg gericht op ervaring en beleving. **Materialisme** overheerst; geld bepaalt vaak de status en geeft de mogelijkheid voor nieuwe ervaringen en dus voor meer geluk. Het leven wordt gezien als **maakbaar**.

Tegelijk is er sprake van een maatschappelijke **onvrede**. Denk aan de woningcrisis, een asielcrisis, een klimaatcrisis en niet te vergeten het toeslagenschandaal, de aardbevingen in Groningen en de stikstofmaatregelen die veel mensen op de been hebben gebracht om hun ongenoegen luid en duidelijk kenbaar te maken. Deze onverwachte en diepingrijpende veranderingen versterken het gevoel van **onzekerheid** en zorg voor de toekomst. Daarnaast nemen **geopolitieke spanningen** hand over hand toe. Door **globalisering** en immigratie worden conflicten van buiten onze landsgrenzen naar Nederland geïmporteerd. Mensen met verschillende **culturele en religieuze achtergronden** lijken steeds meer tegenover elkaar te staan. Oorlog dáár, zorgt voor **polarisatie** hier.

Dit alles houdt ons ook een spiegel voor: Hoe vaak zijn we ook in de kerk gericht op geld en goed, ten diepste op onszelf? En stellen ook wij ons vertrouwen niet al te vaak op dingen buiten God? En hoe vaak vinden wij het niet moeilijk om het gezag van Gods Woord te erkennen? En maken wij ons ook niet snel schuldig aan wij-zij denken? Ook wij ademen de tijdgeest in.

Contextualisatie - Aanknopingspunten

Bovenstaande thema's kunnen echter ook aanknopingspunten bieden om naast mensen te gaan zitten en in gesprek te gaan. Zoals we zagen zijn we mens in dezelfde wereld; belangrijke gebeurtenissen in ons leven komen overeen met die van onze ongelovige buurman. We hebben beiden verdriet als een familielid sterft, allebei zijn we blij met de geboorte van een kind en samen maken we ons zorgen om het kwaad in de wereld. Dit noemen we ook wel **basiservaringen**. 'We zijn van dezelfde lap gescheurd' wordt er wel eens gezegd; van nature zijn we allen hetzelfde. Bij het hebben van contact met niet-christenen is het belangrijk om dit te beseffen.

Tot slot

In dit hoofdstuk staan enkele algemene dingen over onze tijd. Buitenkerkelijken weten in het algemeen weinig van het Evangelie en er zijn tussen christenen en niet-christenen grote verschillen in normen en waarden. Anderzijds zijn er ook veel gedeelde ervaringen. Als je iets van het christelijk geloof wil delen is het van belang om op de hoogte te zijn van de ontwikkelingen in de samenleving, zodat je een brug kunt slaan naar de ander. Over de inhoud van het evangelisatiegesprek kun je lezen in hoofdstuk 5. Het is hierbij echter minstens zo belangrijk om oog te hebben voor de persoon met wie je contact hebt. Om diegene met al zijn of haar zorgen en moeite een plaats te geven in het gebed. De ander te zien als een uniek medemens. Een zondaar die, evenals ik, het nodig heeft om genade te ontvangen. Zien we dat?

4. Evangeliseren: houding

In het vorige hoofdstuk ging het over het zoeken naar aansluiting bij de leefwereld van onze naasten. In welke wereld leven wij en welke thema's spelen hierin een grote rol? Deze kennis is van belang om contact te kunnen leggen, om te kunnen begrijpen wat de ander denkt en waarom hij dat denkt. Maar dat is niet voldoende. In dit hoofdstuk denken we na over een ander belangrijk aspect van evangelisatie: onze houding.

Houding - zien en gezien worden

In sociaal opzicht is hij een buitenstaander, enerzijds benijd, anderzijds veracht. Zachéüs klimt in een boom. Hij wil Jezus zien, maar zelf hoeft hij niet gezien te worden. Zien en gezien worden, dat is van belang in het leven met onze naaste. Worden wij gezien en zien we de ander? En beseffen we ook te leven in het zicht van God, Die alles ziet? Hoe kijken we naar de mensen om ons heen? Of 'bekijken' we die mensen met een blik waarin vaak een oordeel ligt? Hoe liet Zachéüs zich zien? Hij wilde Jezus zien. Maar verlangde hij er ook naar om gezien te worden? Op het moment dat Jezus onder de boom staat, kijkt Hij omhoog, ziet hem en roept hem. Vanaf dat moment verandert alles in zijn leven. Zijn huis, zijn hart en zijn handen gaan open. Er komt een houding van geven in plaats van een houding van nemen. En dat allemaal omdat Jezus hem heeft gezien.

De Heere Jezus roept Zachéüs op een andere manier dan Mattheüs. Zijn gesprek met de Samaritaanse vrouw verloopt heel anders dan het gesprek met de blindgeborene. De Heere Jezus kijkt eerst wie Hij voor Zich heeft voordat Hij spreekt. Zo is het ook in evangelisatiecontacten belangrijk om de ander te zien, voordat het Evangelie ter sprake komt. 'Zien' gaat veel verder dan 'kijken naar'. Zien is het ontmoeten van de ander als een uniek, geschapen medemens. Zien is ook oog hebben voor de situatie waarin de ander zich bevindt.

"In de evangelisatiepost in Amsterdam kregen we van een vaste bezoeker na lange tijd de vraag: waar gaat dit eigenlijk vanuit? Toen haar werd verteld dat deze activiteit georganiseerd wordt vanuit een Gereformeerde Gemeente was haar reactie: 'Nooit gedacht dat dat zulke gewone mensen zouden zijn!'"

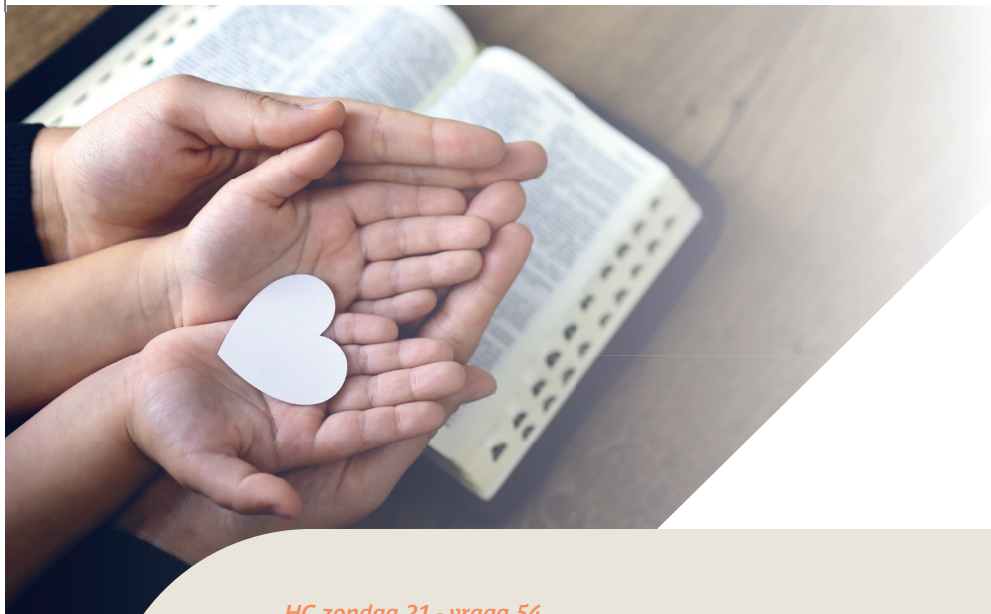
Wij kijken niet alleen naar anderen, anderen kijken ook naar ons. We zijn er ons er echter vaak niet van bewust hóe anderen naar ons kijken. Vanuit de media wordt regelmatig duidelijk dat Bijbelgetrouwe christenen niet als positief bekend staan. Kwalificaties als: anti-lhbt+, bemoeizuchtig en veroordelend, hard en ongevoelig naar buitenstaanders en niet van deze tijd, komen langs. Hoewel je terecht kunt zeggen dat dit vaak karikaturen en stereotypen zijn, geven ze wel te denken. Waarom kijken mensen zo naar ons? En moeten we niet erkennen dat er wel aanleidingen kunnen zijn dat er zo naar ons gekeken wordt?

Op pagina 17 staan enkele voorbeelden waaruit blijkt dat een christen áltijd een getuigenis laat zien. Woorden en daden laten zien wie je bent, op een positieve of negatieve manier. Vraag eens aan uw burens of collega's hoe zij in het algemeen tegen christenen aankijken? Welk getuigenis geven wij aan onze omgeving door woorden of daden?

Houding - gebed

Evangelisatie begint met gebed, zoals alles in ons leven met gebed hoort te beginnen. In Zondag 48 van de Heidelbergse Catechismus gaat het over de tweede bede van het Onze Vader, 'Uw Koninkrijk kome' [zie kader]. We lezen dat het begint met een gebed voor onszelf. 'Regeer ons also door Uw Woord en Uw Geest, dat wij ons hoe langer hoe meer aan U onderwerpen.' Vervolgens gaat het over de bewaring en vermeerdering van Gods Kerk. Een gebed dat niet alleen wij, maar ook onze naaste gewonnen mag worden voor Christus. En dan eindigt het met het gebed om de komst van de volkomenheid van Gods Rijk, waarin Hij alles zal zijn en in allen. Hebben we zo de Heere al eens gebeden? Eerbiedig gevraagd of Hij de contacten die wij hebben met de (buitenkerkelijke) mensen om ons heen, wil gebruiken tot vermeerdering van Zijn Kerk?

Alleen door te vragen om de kracht en werking van de Heilige Geest kun je werkelijk een getuige zijn.

HC zondag 21 - vraag 54

Vr. Welke is de tweede bede?

Antw. Uw Koninkrijk kome. Dat is: Regeer ons alzo door Uw Woord en Uw Geest, dat wij ons hoe langer hoe meer aan U onderwerpen; bewaar en vermeerder Uw Kerk; verstoor de werken des duivels en alle heerschappij welke zich tegen U verheft, mitsgaders alle boze raadslagen die tegen Uw heilig Woord bedacht worden; totdat de volkomenheid Uws Rijks kome, waarin Gij alles zult zijn in allen.

Houding - leven met de Heere

Om te getuigen van de Heere is het belangrijk om Hem persoonlijk te kennen. Als dat niet zo is, dan mag dat wel als een grote nood in je leven gezien worden en het ontslaat je ook niet van de verantwoordelijkheid die je hebt als het gaat om je houding richting je naasten. Leven met de Heere wordt zichtbaar in het gebed, het lezen van Zijn Woord en het leven volgens Zijn geboden. 'Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid' (Gal. 5:22). Hoe je leeft is in zichzelf al een getuigenis. Voordat je met mensen spreekt, hebben ze vaak al een indruk van wie je bent. Uit je daden en je levenshouding blijkt hoe je in het leven staat. Hoe ga je bijvoorbeeld met elkaar om binnen het gezin? Hoe is de dienst aan de Heere binnen het gezin vormgegeven? Wat merken de burens aan je levenshouding en -invulling? Hoe ga je om met die lastige collega op het werk? Kortom, blijkt uit jouw leven dat je christen bent?

Houding – relaties opbouwen

Iets doorgeven vanuit Gods Woord kan alleen maar als je contact hebt met buitenkerkelijken en gaat vaak beter als je hen kent. Dat betekent dat het belangrijk is om heel bewust relaties op te bouwen met buren, collega's of in andere verbanden. Juist bij meer langdurige relaties of nauwere betrokkenheid is het mogelijk om te laten zien wat het christelijk geloof iedere dag opnieuw voor ons betekent. Dat, als het goed is, Gods Woord gezag heeft in jouw leven. In de dingen die je doet en zegt. Overigens hoeft je iemand niet eerst jaren te kennen voor een zinvol, geestelijk gesprek. In een eerste persoonlijk gesprek, waarbij je echt luistert naar de ander, kan het begin van relatie ontstaan.

Laat het ons gebed zijn dat de Heere ons een levenswandel wil geven in overeenstemming met Zijn Woord en we de 'tijd uitkopen' (Ef. 5:16, Kol. 4:5) zodat ook anderen de Heere mogen gaan zoeken en Hem leren kennen om voor Hem te gaan leven, ook in aansluiting bij een christelijke gemeenschap. Een gemeenschap die gekenmerkt wordt door een leven vanuit God en naar Zijn Woord. Niet ik-gericht, maar gericht op elkaar, zowel binnen als buiten de gemeente. Niet gericht op het aardse leven alleen, maar het hoofd en hart omhoog heffen naar God Die alles regeert en dwars door alle moeilijkheden en onzekerheden bezig is Zijn Koninkrijk te bouwen.

Het hebben van contact met ongelovigen kan ook spanning geven of, omdat je een goede indruk wilt maken, kan het krampachtig worden. Niet-christenen verwachten echter niet dat je perfect bent. Het is belangrijk dat we de Heere vragen om wijsheid en gelegenheid om iets over Hem te mogen vertellen aan onze naasten.

Tips bij contacten met buitenkerkelijken:

- Streef naar een wederkerige relatie, op basis van vertrouwen.
- Wees bereid om te geven, maar ook om te ontvangen.
- Wees je ervan bewust dat je allebei een gevallen mens bent en dat je beiden genade nodig hebt.
- Wees eerlijk over dingen die je moeilijk vindt, of die je niet weet.

Houding – rol van de gemeente

Het is als individu niet haalbaar om met iedereen een relatie op te bouwen. Daarom is het belangrijk dat de gemeente gezamenlijk aan dit thema werkt, zodat men elkaar kan ondersteunen en helpen. Dit geldt natuurlijk ook voor de predikant, de kerkenraad en de evangelisatiecommissie. De predikant speelt een centrale rol bij bezinning en toerusting. Bijvoorbeeld door dit thema aan te kaarten in de preken, op gemeenteavonden of in verenigingsverband. EVGG biedt hiervoor materialen en sprekers ter ondersteuning. De kerkenraad kan activiteiten organiseren en faciliteren, en stelt in veel gevallen een evangelisatiecommissie aan voor deze taak. Hieronder worden enkele algemene punten genoemd, terwijl specifieke toerusting voor de kerkenraad of evangelisatiecommissie op aanvraag beschikbaar is bij EVGG.

Houding - uitnodigen

Voor veel mensen die niet bij de kerk betrokken zijn, kan het een grote stap zijn om een kerkdienst bij te wonen. Een bijzondere gelegenheid kan helpen om deze stap toch te zetten. Vaak komen niet-christenen op uitnodiging van vrienden of kennissen naar de kerk. Speciale diensten zoals een doopdienst, huwelijksdienst, kerkelijke feestdag of zangdienst bieden een goede mogelijkheid om mensen uit te nodigen. Om de relatie verder op te bouwen, kan het ook zinvol zijn mensen uit te nodigen voor informele bijeenkomsten, zoals een gemeentemaaltijd of een verenigingsuitje. Dit kan de drempel verlagen voor het bezoeken van de reguliere zondagse diensten.

Tot slot

In dit hoofdstuk zijn veel aanwijzingen gegeven als het gaat om onze houding. Petrus schrijft in zijn brief: 'En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die zij in u zien, God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking'. Uiteindelijk gaat het erom dat onze naaste gewonnen zal worden voor Christus. Niet door onze inspanning, maar alleen door Gods genade.

5. Evangeliseren: boodschap

In het vorige hoofdstuk ging het over onze houding. Wat stralen we uit en hoe bouwen we aan relaties? In dit hoofdstuk denken we na over een ander belangrijk aspect van evangelisatie: onze boodschap. Wat geloven wij? En hoe kun je dit uitleggen aan de mensen om je heen?

Boodschap – weet wat je gelooft

Vrijwel iedereen (zowel binnen als buiten de kerk) heeft een bepaald beeld bij het christelijk geloof. Positief of negatief. In deze paragraaf is het de bedoeling om na te denken over ons eigen beeld van het christelijk geloof. Dit is namelijk bepalend voor wat wij delen met onze naasten. Wat geloof je? Wat troost je? Waarin vind je je vreugde? Wie bestuurt je leven?

De christen heeft op al deze vragen een uniek antwoord, namelijk het antwoord dat hij of zij heeft gevonden in het Woord van God. En dit is kernachtig samengevat in de eerste vraag en antwoord van de Heidelbergse Catechismus.

HC zondag 1 - vraag 1

Vr. Wat is uw enige troost, beide in het leven en sterven?

Antw: Dat ik met lichaam en ziel, beide in het leven en sterven niet mijn maar mijns getrouwen Zaligmakers JESUS CHRISTUS eigen ben, dDe met Zijn dierbaar bloed voor al mijn zonden volkomenlijk betaald en mij uit alle heerschappij des duivels verlost heeft en also bewaart, dat zonder den wil mijns hemelsen Vaders geen haar van mijn hoofd vallen kan, ja ook, dat mij alle ding tot mijn zaligheid dienen moet, waarom Hij mij ook door Zijn Heiligen Geest van het eeuwige leven verzekert, en Hem voortaan te leven van harte willig en bereid maakt.

Als je daar iets van mag kennen, dan voel je ook de nood van je onbekeerde medemens.

En als je de zekerheid van de troost uit vraag en antwoord 1 van de Catechismus mist, mag je dan zwijgen? Zeker niet! Evangeliseer vanuit de kennis die je vanuit Gods Woord en de prediking hebt. En breng het gesprek terug bij God. Hij is het Die die troost kan schenken en wil schenken, voor het eerst en telkens opnieuw. Het evangelisatiewerk is gericht op de ander. Maar het gaat uiteindelijk om de volmaking van Gods Koninkrijk. Daarbij kunnen we toch niet aan onszelf voorbij zien?

In Johannes 4 lezen we dat de Heere Jezus de Samaritaanse vrouw ontdekt aan haar zonden, en op Zichzelf wijst als de Christus Die komen zou. Het beste wat we kunnen doen is van onszelf afwijzen en naar Jezus heenwijzen. Zoals deze vrouw zei tegen haar stadsgenoten: 'Komt, ziet een Mens, Die mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is Deze niet de Christus?' (Joh. 4:29). Zoals de ene bedelaar de andere bedelaar vertelt waar het brood te krijgen is.

Boodschap – weet wat je zegt

Zoals beschreven in hoofdstuk 3 doen alle mensen een bepaald soort ervaringen op in het leven, of ze nu kerkelijk meelevend zijn of niet. Deze basiservaringen zoals sterven, falen, geluk, rampen, ziekten en tegenslagen kunnen een aanleiding zijn om met iemand te spreken over wat de kern is van het christelijk geloof. De Bijbel en belijdenisgeschriften reiken ons handvatten om hierover in gesprek te gaan. Hier zijn zeven kernthema's kort uitgewerkt met Schriftplaatsen:

1. Bestaat God, wie is Hij en hoe openbaart Hij Zich?

- Gods spreken over Zichzelf
Ex. 34: 5-7 en Jes. 45:5-25
- Jezus is het beeld van God. Hij is God Zelf; God en Mens.
Hebr. 1:1-3, Kol 1:15-19, Kol 2:9, Joh. 14:9-11 en Kol. 1: 19,2:9
- Jezus is het Woord en het Licht. Hij kwam in de wereld, die Hij gemaakt heeft maar die Hem niet kende. Hij is vol van genade en waarheid. Die in Hem geloven, heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden. Zij zijn uit God geboren.
Joh 1:1-14 en Joh. 5:19-47
- De Heilige Geest gaat uit van de Vader en de Zoon en overtuigt de wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel.
Joh 16:7-14, Joh. 15:26, Gal. 4:6, Rom. 8:9 en Matth. 28:19
- Wij kennen God allemaal uit de schepping en zijn in die zin niet te verontschuldigen als wij Hem niet dienen.
Rom. 1:19-23
- God heeft de wereld en alles wat daarin is gemaakt. Hij wil dat wij Hem dienen, maar niet omdat Hij ons nodig heeft. Hij is volmaakt in Zichzelf. Wij moeten de Heere zoeken en Hij is niet ver van een ieder van ons.
Hand. 17: 23-28, Jes. 55: 6

2. Wie is de mens en waar komt hij vandaan?

- God schiep de mens naar Zijn beeld. Naar lichaam en ziel. Als man en vrouw. Om God te eren en te verheerlijken en om te bouwen en te bewaren; zorg te dragen voor Gods schepping.
Gen. 1:27, Jak. 3: 9, Ps. 8: 5-7, Kol. 1:10, Openb. 4:11, Pred. 3:21, Pred. 12:7 en 1 Kor. 6: 19
- Onze voorvader Adam is gevallen en -in hem- wij allen. Wij zijn sindsdien onder de macht van de zonde.
Gen. 3:17-19, Rom. 5:12 en Matth. 15:18-19
- De mensheid is diep gevallen, maar God laat Zijn liefde zien door Zijn Zoon te sturen. Christus' menswording en offerande was nodig om gevallen mensen te redden.
Joh. 3:16, Filip. 2:5-8 en Hebr. 9:22-26

3. Ellende en kwaad in de wereld, als gevolg van de zonde.

- God is vertoornd op de mensheid sinds de zondeval. In plaats van het erkennen en eren van onze Schepper, eren wij het schepsel. Door ons ongeloof en het weglopen bij God vandaan brengen we als mensheid kwaad en de ellende in de wereld.

Gen. 3:17-19, Gen. 6:5, Rom. 8:22, Rom. 1:18-25, Rom. 1:28-32 en Rom. 3: 10-26

4. God leren kennen om verlost te worden van zonde en schuld.

- Alleen Jezus redt van de zonde en schuld.

Rom. 5:1-12, Hebr. 10:4-10, Luk. 19:10, Joh. 3:16 en 36

5. God leren kennen om zin, waarheid en geluk te vinden.

- Alleen bij Jezus is het echte geluk te vinden en komt de mens tot zijn bestemming, dat is: in een herstelde relatie met God.
Joh. 14: 6, Matth. 11: 28-30 en Kor. 6:19-20
- Als je op God vertrouwt en naar Hem verlangt, zal je vervulling vinden van je diepste verlangens. Gods liefde, trouw en zorg gaan dan met je mee in welke (moeilijke) omstandigheden je je ook bevindt.
Ps. 23, Ps. 37:3-4, Ps. 4:7-9 en Ps. 63:1-9

6. De kerk als gemeenschap van gelovigen in deze wereld.

- De christelijke gemeente en de gelovigen worden geroepen om aan elkaar verbonden te zijn in liefde en zo Gods licht te verspreiden in deze wereld. De aanwezigheid en de zichtbaarheid van de kerk is hiervoor noodzakelijk.
Matth. 5:14-16 en Hand. 2:44-47
- De christelijke gemeente is een eenheid; zoals een lichaam bestaat uit verschillende lichaamsdelen maar wel één lichaam is, zo wordt de gemeente ook geroepen om één te zijn. Die eenheid komt ook tot uiting in het elkaar opscherpen en vermanen in liefde.
Rom. 12, 1 Kor. 12:4-14 en Gal. 6:1-2
- Gods gemeente is divers in alle denkbare opzichten. Cultureel, sociaal, etnisch, etc. Wie je ook bent en waar je ook vandaan komt, God roept en verzamelt mensen overal vandaan tot een menigte die niemand tellen kan.
Ps. 87:4, Hand. 13:1 en Openb. 7:9

7. De toekomst van deze wereld en het eeuwige leven.

- Deze wereld gaat naar een einde. Dat zal zijn als het Evangelie overal verkondigd zal zijn. Daarna zal God rechtspreken en zullen zowel levenden als doden geoordeeld worden naar dat ze gedaan hebben.
Matth. 24:4-14, Openb. 20:12-13, Rom. 2:16, 2 Kor. 5:10-11 en 1 Kor. 15
- God schenkt het eeuwige leven aan allen die bij Jezus horen (in Hem geloven). Zij zullen voor altijd bij God zijn in de hemel.
Joh. 17:2-3, Joh. 14:1-3 en Openb. 21: 1-5

Daarnaast is het van belang om (basis)kennis te hebben van apologetiek. Een apologia is een 'verdediging', denk bijvoorbeeld aan een pleidooi van een advocaat in een rechtszaak. We komen het woord ook tegen in 1 Petr. 3:15, in de SV vertaald met 'verantwoording'. Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze. Christenen hebben de opdracht om te vertellen over 'de hoop, die in hen is'. Alister McGrath, een Brits apologet, verwoordt het als volgt: het doel van apologetiek is om 'de schatten van het christelijk geloof te etaleren, op te poetsen en aan te prijzen'.

Apologetiek moeten we dus niet zien als een afwerende en vijandige reactie tegen de wereld om ons heen die niet (langer) in God gelooft. Het Evangelie is wel aanstootgevend voor ons vlees, zowel binnen als buiten de kerk, maar de manier van verantwoording en uitleg van het Evangelie mag geen aanstoot geven. Dat kan door onverstandige woordkeuze of een neerbuigende en afwijzende houding naar onze naasten. Petrus is hier duidelijk over als hij de verstrooide christenen in de heidense cultuur oproept om vragen over de christelijke hoop te beantwoorden met 'zachtmoedigheid en vreze'. Voor het beoefenen van apologetiek is het nodig dat christenen kennis nemen van de gangbare denkbeelden in onze cultuur, zie hoofdstuk 3, en vervolgens in staat zijn om op eenvoudige wijze het christelijk geloof te verdedigen, aan te prijzen en te vertalen.

In een serie van 9 folders en video's worden de centrale thema's van het christelijk geloof op eenvoudige wijze uitgelegd. Hier kun je gebruik van maken om zelf door te nemen en/of om door te geven.

6. Evangeliseren: gesprek

We moeten onze daden laten spreken, maar zonder woorden kunnen we niet evangeliseren. Naast houding en boodschap is bij evangelisatie het **gesprek** dus van groot belang. Door te luisteren, vragen te stellen en door een gesprek te voeren, brengen we Gods Woord over aan anderen.

Gesprek - soorten

Er zijn allerlei soorten gesprekken: gesprekken die eenmalig zijn of gesprekken die uit verschillende gesprekjes bestaan. Er zijn gesprekken die spontaan ontstaan of juist gesprekken die bewust georganiseerd zijn. Kenmerkend voor het evangelisatiegesprek is dat je iemand in aanraking probeert te brengen met het Woord van God.

Gesprek - voorbereiding

Als je in de gelegenheid bent om je concreet voor te bereiden op het gesprek, is het belangrijk dat je vooraf met jezelf spreekt. Ken je degene met wie je spreekt? Is er schroom? Is er vertrouwen? Bid hierin om het werk en de leiding van de Heilige Geest. Geen enkel gesprek verloopt identiek. Het is ondenkbaar dat je in een gesprek alles kunt zeggen. Dat hoeft ook niet. Het gesprek van de Heere Jezus met de godsdienstige Nicodemus verloopt heel anders dan met de Samaritaanse vrouw. Het is wel van belang dat je op een begrijpelijke manier de boodschap van het Evangelie kunt doorgeven aan de ander.

Als iemand aan je vraagt wat het christelijk geloof inhoudt, wat zou je dan zeggen? Schrijf het eens (kort) voor jezelf op, zo eenvoudig en persoonlijk mogelijk. Zie ook hoofdstuk 5 Evangeliseren: boodschap.

Gesprek – contact maken

In een gesprek maak je contact met elkaar. Een evangelisatiegesprek is geen truc. Een goed gesprek wordt gekenmerkt door een goede luisterhouding. Actief luisteren betekent: luisteren, samenvatten en doorvragen.

Het vraagt inspanning om de ander te begrijpen en het is een voorwaarde om goed te luisteren vóórdat het mogelijk is om een reactie te geven die aansluit bij de ander. Pas als je verbonden bent, kun je iets doorgeven!

Daarom is het belangrijk regelmatig de balans op te maken. Hoe is mijn houding? Luister ik goed? Ben ik gericht op de ander? Een gesprek is een dialoog, geen preek! We zeggen vaak: we zijn allemaal van dezelfde lap gescheurd, maar stellen we ons ook zo op? Tijdens het gesprek zoek je momenten waarop je Gods Woord kunt laten spreken. Dit kan door het doorgeven van een Schriftgedeelte of door in eigen woorden iets uit de Bijbel te vertellen.

Tips bij (het maken van) contact:

- Wees je ervan bewust dat je allebei een gevallen mens bent en dat je beiden genade nodig hebt.
- Wees vriendelijk en uitnodigend.
- Niet Invullen Voor Een Ander (NIVEA).
- Pas op met oordelen!
- Wees eerlijk over dingen die je moeilijk vindt, of die je niet weet.

Het hebben of maken van contact met buitenkerkelijken kan ook spanning geven of, omdat je een goede indruk wilt maken, kan het krampachtig worden. Dan is het goed om ons te realiseren dat we enerzijds een verantwoordelijkheid hebben, maar anderzijds in vertrouwen op de Heere mogen zien. We hebben de verantwoordelijkheid om Gods Woord door te geven. Om te bidden of de Heere ons leesbare brieven wil laten zijn in de omgeving waar Hij ons plaatste. Om van Hem te getuigen. Maar we hebben niet de opdracht om de ander te óvertuigen. Dat is Gods werk. Wij mogen er op vertrouwen dat Hij zal doen wat Hem behaagt. Dat maakt niet lijdelijk, integendeel! Het geeft juist vertrouwen om te spreken. Het haalt de kramp eraf. We hoeven niet bang te zijn voor

moeilijke vragen, lastige gesprekken of andere ongemakkelijke situaties. Wij zijn namelijk niet verantwoordelijk voor wat de ander denkt, doet of zegt. Wij zijn verantwoordelijk voor een biddend, liefdevol en dienend leven. Door ons gebed, houding en gesprekken mogen we in vertrouwen op de Heere het zaad van het Woord strooien. Hij zal Zelf voor de vrucht zorgen.

Gesprek – Do's & don'ts

WÉL DOEN 	NIET DOEN
Luisteren (!) en vragen stellen	Vragen beantwoorden die niet gesteld worden
Getuigen	Overtuigen
Focus op de gesprekspartner	Focus op de boodschap zonder oog te hebben voor je gesprekspartner
Ruimte geven	Alles tegelijk willen zeggen
Gesprek	Preek
Aansluiten bij de leefwereld van de ander	Tegendraadse van de boodschap benadrukken
Zoeken naar overeenkomsten	Wij-zij denken

Tot slot

Evangeliseren begint niet met een evangelisatiegesprek. Evangeliseren begint met gebed om het werk en de leiding van de Heilige Geest en een leven met de Heere. Vanuit onszelf is er geen evangelisatievrucht te verwachten. Maar we mogen wel vol verwachting bidden of de Heere Zelf vrucht wil geven op het evangelisatiewerk en of wij de vrucht van de Geest mogen ontvangen: 'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid' (Gal. 5:22).

7. Evangeliseren: Bijbellezen

De algemene kennis van de Bijbel en het christelijk geloof is nagenoeg verdwenen. Ook is het beeld dat de onkerkelijken hebben van het christelijk geloof soms negatief. Zoals in eerdere hoofdstukken aan de orde kwam is bij het overdragen van de Bijbelse boodschap allereerst van belang dat we nadenken over onze houding en boodschap om vervolgens in het gesprek aan te sluiten bij de leefwereld van de ander. In dit hoofdstuk staan enkele praktische tips en handreikingen over hoe je kunt **Bijbellezen** samen met iemand die niets of nauwelijks iets van de Bijbel afweet.

Bijbellezen: brug naar de open Bijbel

- Probeer vanuit gemeenschappelijke ervaringen een brug te vinden naar een passend Bijbelgedeelte.
- Dring dit niet op, maar probeer nieuwsgierig te maken: 'Zullen we samen eens kijken/lezen wat de Bijbel daarover zegt?', 'Weet je dat er in de Bijbel ook zo iets staat?' of 'Weet je dat ik persoonlijk veel steun heb vanuit een gedeelte uit de Bijbel; zullen we dat samen ook eens lezen?'.
- Zoek eventueel aansluiting bij een actueel thema of algemene vragen. Bijvoorbeeld naar de zin van het leven of van het lijden.
- Zorg dat je de Bijbel kent! Alleen dan weet je ook waar je iets kunt vinden en hoe je aan kunt sluiten bij degene met wie je contact hebt.

Bijbellezen: een handreiking

- Zoek een passend Bijbelgedeelte. Hierbij is het belangrijk om aansluiting te zoeken bij de ander. Kies voor een kort en niet te moeilijk gedeelte.
- Bereid je voor door gebed en persoonlijke Bijbelstudie. Maak eventueel een overzicht of vragen.
- Bij het samen Bijbellezen gaat het om het gesprek over een gedeelte. Vragen stellen aan de ander is daarbij van het grootste belang. De ander kan iets heel anders lezen dan jij.
- Wees samen leerling van Gods Woord, het gaat niet om jouw mening, maar om wat Gods Woord zegt. De volgende drie vragen kunnen daarbij helpen:
 1. Wat staat er precies?
 - De volgende vragen kunnen je helpen om deze vraag te beantwoorden: wie spelen een rol in dit gedeelte? Waar en wanneer speelt het zich af? Wat is de kern van dit gedeelte?

2. Wat betekende het voor de mensen toen?
 - Bij deze vraag kun je eventueel gebruikmaken van de kanttekeningen of de Bijbel met uitleg. Lees ook het gedeelte voor en na het gedeelte dat je bespreekt.
3. Wat betekent het voor ons?
 - Het gaat hier om drie belangrijke vragen: wat zegt dit gedeelte over God, wat zegt dit gedeelte over ons en welke boodschap kunnen we hieruit meenemen.

Hoe lees je de Bijbel?

Geloof dat de Bijbel waar is.

Hebr. 11:6 Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven,...

Verwacht het spreken van God (door Zijn Geest).

... dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.

Bid om het licht van Gods Geest .

Jes. 60:1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op.

Luister onbevooroordeeld (probeer niet om het beter te weten).

Rom. 12:16 ... Tracht niet naar de hoge dingen, maar voegt u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelf.

Wees een leerling.

1Sam. 3:9: Spreek, HEERE, want Uw knecht hoort.

Wees bereid te gehoorzamen. Bijbellezen is niet vrijblijvend.

Jer. 11:6 En de HEERE zeide tot mij: Roep al deze woorden uit in de steden van Juda, en in de straten van Jeruzalem, zeggende: Hoort de woorden dezes verbonds, en doet dezelve.

Wees bereid de consequentie te aanvaarden.

Luk 19:8 En Zacheüs stond, en zeide tot den Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog onvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder.

This image shows a full page of white paper designed for handwriting practice. It features approximately 20 evenly spaced horizontal dotted lines running across the width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

Meer informatie en contact

Deze handreiking 'Een leesbare brief' is opgezet als een aanzet en hulpmiddel voor gemeenteleden om bezinnend en praktisch gehoor te geven aan de evangelisatieopdracht. Er valt echter nog veel meer te zeggen en te leren over dit onderwerp. Het evangelisatiebureau is beschikbaar voor toerusting en materialen.

Toerusting

Naast toerusting aan kerkenraden en evangelisatiecommissies zijn via evgg.nl bijvoorbeeld beschikbaar:

- 'De kerk naar buiten' – handreiking voor evangelisatiewerk vanuit de plaatselijke gemeente.
- 'Op zoek naar het éne kind, die éne tiener' – handreiking kinder- en tienerevangelisatie.
- 'De vreemdeling die in uw poorten is' – handreiking evangelisatiewerk onder allochtonen.
- 'Bij de fontein'- lessen voor het evangelisatiegesprek vanuit Johannes 4.
- 'Apologetiek' – handreiking voor evangelisatie in eigen omgeving.

Evangelisatiemateriaal

Via evgg.nl/materiaal vindt u een overzicht van veel evangelisatiemateriaal.

Dit materiaal is opgedeeld in drie hoofdrubrieken:

- Kennismaking – voor mensen die de Bijbel helemaal niet kennen.
- Basis – voor mensen waar een eerste contact mee is, en die geïnteresseerd zijn om meer te weten.
- Verdieping – voor mensen waar meer intensief contact mee komt rond een geopende Bijbel.

Vanuit het evangelisatiecontact kunnen mensen ook gewezen worden op de websites bijbelcentrum.nl en onlinebijbelcursus.nl.

Meer lezen

Onderstaande boeken zijn nuttig om te lezen in het kader van evangelisatie. Dit betekent niet dat EVGG verantwoordelijk is of instemt met de gehele inhoud ervan.

- Nooit meer evangeliseren – Mark den Boer
- Als je niet meer kunt zwijgen – Dirk-Jan Lieftink
- Missionair is mogelijk – J. de Groot

Contact

U kunt contact opnemen met het evangelisatiebureau voor meer informatie, vragen of het organiseren van een toerustingsbijeenkomst. Wij denken graag met u mee.
e-mail: info@evgg.nl, telefoon: 085 - 0645 280, evgg.nl

Colofon

Dit is een uitgave van
Evangelisatie Gereformeerde Gemeente (EVGG).
© Copyright 2025

Ontwerp en realisatie

PromoVisique – www.promovisique.nl

EVANGELISATIE GEREFORMEERDE GEMEENTEN